

ชื่อวิทยานิพนธ์	: ศึกษาการปฏิบัติธรรมที่มีผลต่อความสุขของพุทธศาสนิกชน ณ วัดอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
ผู้วิจัย	: พระอำนาจ สีส้วโร (ดอกคำ)
ปริญญา	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (วิปัสสนาภาวนา)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	: พระครูพิพิธวรกิจจานุการ, ศน.บ. (ศาสนาและปรัชญา), M.A. (Pali & Buddhist Studies), Ph.D. (Pali & Buddhist Studies) : ดร. เสนาะ ผดุงฉัตร, ป.ธ.๙, พธ.บ. (พระพุทธศาสนา), M.A. (Entire Politics), พธ.ด. (พุทธศาสนา)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาความสุขของพุทธศาสนิกชนจากการปฏิบัติธรรม ณ วัดอ้อมน้อย ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ๒) เพื่อศึกษาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปฏิบัติธรรมของพุทธศาสนิกชน ณ วัดอ้อมน้อย ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยวิธีเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ๑๐๘ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๐

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติธรรมที่มีผลต่อความสุขของพุทธศาสนิกชน ทั้ง ๒ ด้าน คือ ๑) ความสุขทางด้านกาย ๒) ความสุขทางด้านจิตใจ พบว่าพุทธศาสนิกชนให้ความสำคัญต่อความสุขจากการปฏิบัติธรรมที่เกิดขึ้นโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๔๙$, $S.D. = ๐.๕๕$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า พุทธศาสนิกชนมีความสุขทางด้านจิตใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ($\bar{X} = ๔.๖๓$, $S.D. = ๐.๕๑$) ข้อที่พุทธศาสนิกชนให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การปฏิบัติธรรมช่วยให้มีสุขภาพจิตดี รู้สึกผ่อนคลาย ($\bar{x} = ๔.๗๓$, $S.D. = ๐.๕๗$) รองลงมา คือ พุทธศาสนิกชนมีความสุขทางด้านกายอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ($\bar{X} = ๔.๓๕$, $S.D. = ๐.๕๙$) ข้อที่พุทธศาสนิกชนให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การปฏิบัติธรรมช่วยให้มีความรู้สึกพอเพียง พอใจในสิ่งที่ตนมี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = ๔.๖๐$, $S.D. = ๐.๖๘$) ส่วนปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะพุทธศาสนิกชนให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ ไม่สะดวกในการเดินทางมาปฏิบัติธรรมโดยลำพัง คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗

Thesis Title : A Study of Meditation Practice for Effecting to Happiness of Buddhist Laities at Watomnoi, Kratumbaen District, Samutsakhon Province.

Researcher : Phra Amnat Seelasangwaro (Dokkam)

Degree : Master of Arts (Vipassana Meditation)

Thesis Supervisory Committee

: Phrakhru Pipithvarakijjanukarn, Dr. B.A. (Buddhism and Philosophy), M.A. (Pali & Buddhist Studies), Ph.D. (Pali & Buddhist Studies)

: Dr.Sanoh Padoongchatra, Pali IX, B.A. (Buddhist Studies), M.A. (Entire Politics), Ph.D. (Buddhist Studies)

Date of Graduation : February 26, 2018

Abstract

This thesis has 2 objectives namely: 1) to study the happiness of the Buddhist laities from the mediation practice at Wat Omnoi, Omnoi Sub-District, Kratumbaen District, Samutsakhon Province, 2) to study the obstacles and recommendations of the meditation practice on the Buddhist laities at Wat Omnoi, Omnoi Sub-District, Kratumbaen District, Samutsakhon Province. The data were collected from 108 representative samples. The tools used were questionnaires with the coefficient of confidence equivalent to 0.90.

The study revealed that an analysis results of meditation practice affecting the happiness of Buddhist laities in both aspects namely: 1) physical happiness, and 2) psychological happiness. It found that Buddhist laities gave priority to the happiness of the meditation practice as a whole which shown as High ($\bar{X} = 4.49$, SD = 0.55). When considering each items, the Buddhist laities had the highest level of mental happiness ($\bar{X} = 4.63$, SD = 0.51). The Buddhist laities' comment at the highest level was 'the meditation practice helped mental health and the feeling of relaxation ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.57).' Next on down, 'the Buddhist laities had the highest level of physical happiness' which were ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.59). The item that the Buddhist laities gave their opinions at the highest level was 'the meditation practice helped to have a sense of sufficiency; satisfied of what they had' ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.68). For the problems and the suggestions, the Buddhist laities gave the most opinions were that 'it was not convenient to attend the meditation practice by oneself' accounted for 28.57%.